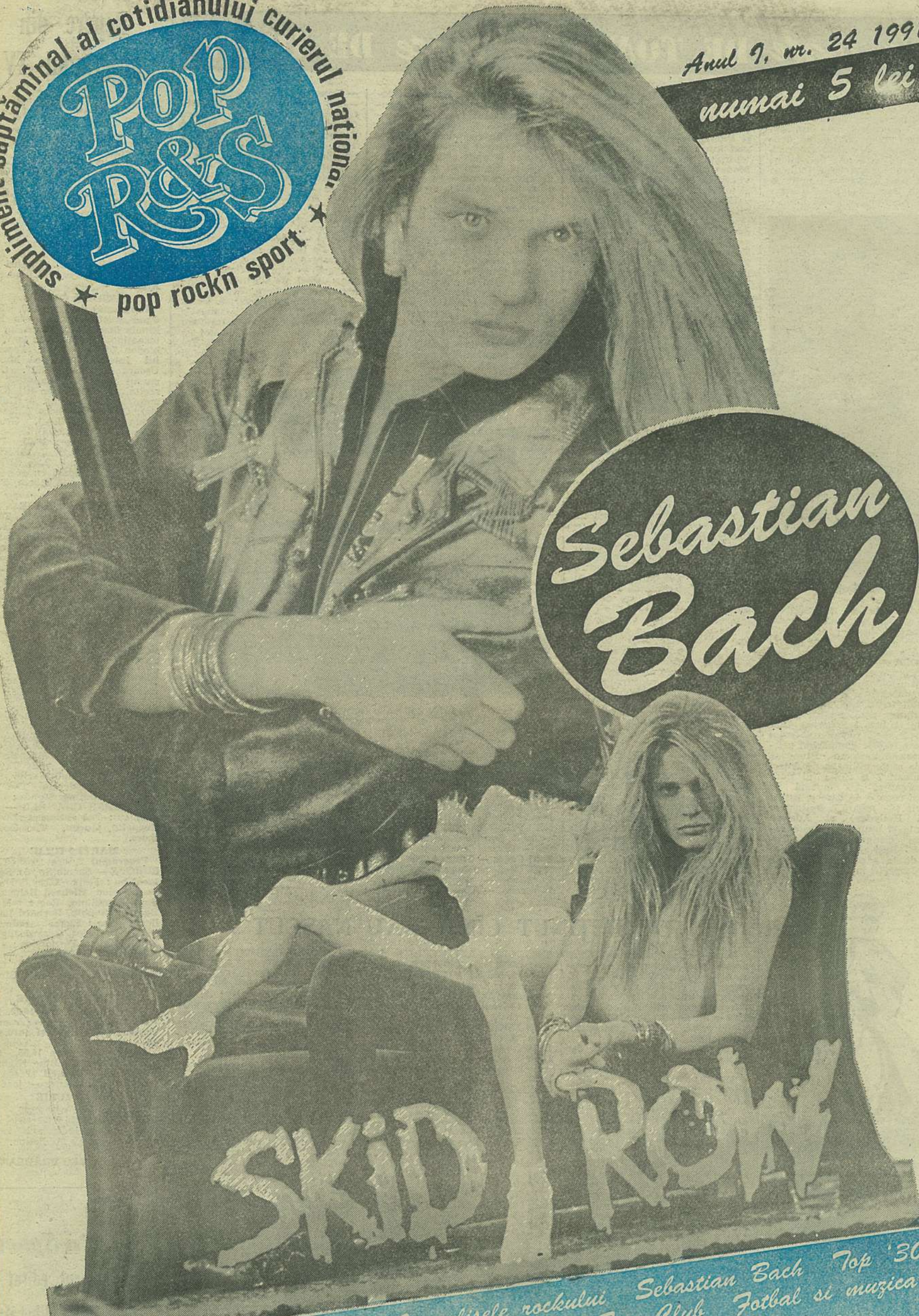

supliment săptăminal al cotidianului curierul national
**POP
&S**
★ pop rock'n sport ★

Anul 9, nr. 24 1991
numai 5 lei

Sebastian
Bach

Interviu cu Mircea Florian In culisele rockului Sebastian Bach Top '30
La un pahar de vorba cu Lemmy Kilmister Fan Club Fotbal si muzica
Balada fotbalului carioca Subiect linistitor: filmul de groaza

de toate DE TOATE de toate DE TOATE

● Stia că... Alain Delon a făcut vlvă într-o serie de fotografii alături de o actriță necunoscută în cadrul unei emisiuni italiene? Până aici nimic deosebit, numai că vedeta franceză își îmbrățișează atât de violent partenera încât rochia fetei se ridică îngrijorător de mult ● George Bush a aruncat o mingă de base-ball cu 68,8 km/h?

Alain Delon

● Jack Nicholson a chemat un preot pentru a-i sfinți casa? ● John McEnroe — jucătorul de tenis — e furios la culme pentru că a aflat că soția sa Tatum O'Neal (fiica lui Ryan O'Neal) urmează să filmeze pentru următorul rol o serie de scene deocheate ● Charles și La Didi (citiți Lady Diana) nu se întâlnesc decît pentru a se insulta și bate? Săptămăna Didi încearcă să-și recupereze soțul cu toate forțele cumpărînd pentru această vară o frumoasă vilă de șapte milioane de dolari în Balnear ● Soția lui Borg a încercat să se sinucidă în aceeași cameră în care el însuși a dorit să moară? ● Johnny (citiți Hollyday) și Adeline (recenta și mult mai tinăra soție) au cîștigat bătălia dragostei? Deși au trecut zece luni de la căsătoria lor ei nu s-au despărțit încă!

L. CENUȘA

Ali Campbell de la U B 40 pe cal

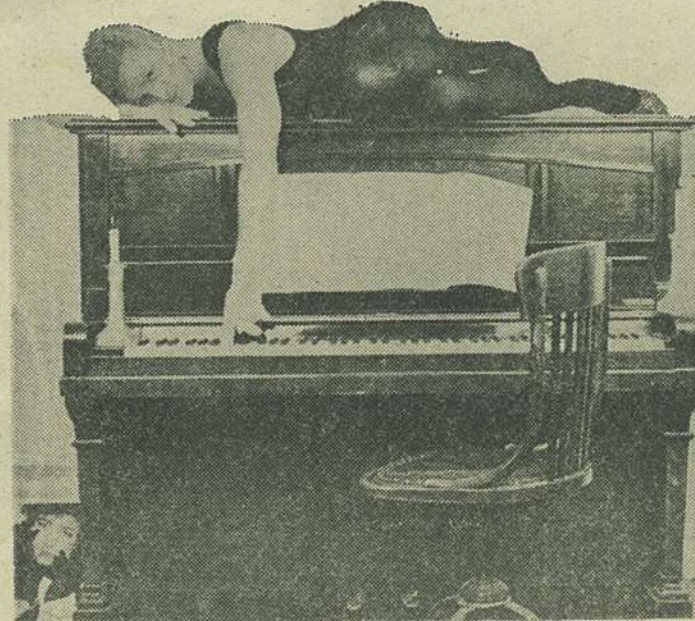
● Legendarul Teatru „Apollo” din Harlem (New York) ar putea fi nevoit să-și închidă ușile din cauza unor dificultăți financiare. Managerii acestui teatru, care a lansat vedete precum Michael Jackson, Ella Fitzgerald și Luther Vandross, l-au convins pe cel mai popular comic al televiziunii americane Bill Cosby să dea gratuit trei spectacole în luna mai pentru a

stringe fonduri în sprijinirea acestei instituții artistice aflate la ananghie. S-a relatat că și James Brown, Quincy Jones și Dionne Warwick și-au exprimat interesul pentru ajutorarea teatrului amintit. ● „Depeche Mode” a întrecut cu 2.000.000 vânzările la LP-ul lor intitulat „Violator”. Este pentru prima dată cînd acest grup a îndeplinit statutul pentru a obține de două ori „discul de platină” din S.U.A. ● A 50-a aniversare a zilei de naștere a lui Bob Dylan a fost marcată la „The Park International Hotel” din Leicester. Organizată de clubul „Isis” al fanilor lui Dylan, reuniunea a inclus un tirg al colecționarilor, proiecții video, cuvîntări ale oaspeților și un spectacol al lui Mark Richard, câștigătorul de anul trecut al concursului internațional al imitatorilor lui Dylan. (M.K.).

● La data apariției acestui număr al revistei (adică vineri, 5 iulie) vom fi în plină desfășurare a „Festivalului Internațional de Muzică Ușoară București 1991”. Urmează să-i vedem pe Al Bano și Romina Power și pe câștigătorii concursului de creație respectiv interpretare. În această săptămînă bogată pentru bucureșteni dar și pentru telespectatorii din întreaga țară, cei inspirați s-au deplasat și la stadion pentru a o vedea și pe Sabrina (dacă anunțul de ultimă oră s-a confirmat) alături de Boney M., Geff Harrison și Tramvai nr. 5. Despre aceste manifestări vom relata în numărul viitor. Oricum, ne putem bucura că vara '91 a debutat fericit cu „Rock '91” și continuă să ne ofere surprize plăcute. ● La mare, chiar dacă prețurile împiedică turiștii să se simtă în largul lor, se anunță evenimente. Poate între timp gazdele „mai lasă din preț” sau ne crește salariile în așa măsură încît să nu mai conteze. Costineștii va menține tradiția concursului de muzică de dans iar constănțenii în la ideea de „Mamaia '91” (festival-concurs național) ceea ce nu poate decît să ne încinte. Festivalul „Rock Maraton Mamaia '91” demarează pe 7 iulie și va dura pînă pe 7 septembrie la Popasul Mamaia, ne anunță organizatorii, Allen S.R.L. și Rosa Route S.R.L. Formațiile care și-au anunțat participarea în prima săptămînă sînt Voltaj, Pas infinit și Dracula din Tirgoviște. Alte trupe inscripse pînă azi: Riff (Sibiu), Timpuri Noi, Krypton, Roata, Pastel Color, Interval, Iris, Cartier, Secret (Buc.), Cargo (Timișoara), Voivod, Dejave (Galați), Statuar (Oradea), Haley (Baia Mare),

Univox (Craiova), Rogvaiv (Ploiești), Axiome (Gura Humorului), Play Back (Suceava). Tinerii participă la concurs, consacrații susțin recitaluri. Condițiile de cazare și în general prețurile vor fi mult sub cele practice la alte unități. O discotecă va funcționa non-stop, un restaurant, o cofetărie, magazine alimentare și alte servicii stau la dispoziția publicului tînăr. Curse auto vor circula între Gara Constanța și Popasul Mamaia la 20 de minute. Dacă la Costinești, unde rock-ul era la el acasă, nu mai există preocupare pentru acest gen, iată că alții încearcă să ofere un cadru corespunzător fanilor și artiștilor în egală măsură. Dorim celor două firme să onoreze prin prestațiile anunțate! Revista germană „DER MUSIK-MARKT” publică în ultimul ei număr clasamentele primelor 6

— Roxette, 8. The Razor's Edge — AC / DC, 9. Luxus — Herbert Grönemeyer, 10. The Singles Collection 1984 — 1990 — Jimmy Somerville & Bronski Beat & The Communards. ● Albume recomandate de patronii magazinelor de discuri din Germania, reunite într-un top, „Händler — Tips”: 1. Spellbound — Paula Abdul (sosit în țară), 2. Body To Body — TechnoTronic (sosit), 3. Electronic — Electronic (sosit), 4. The Doors In Concert — The Doors (sosit), 5. Why Do Birds Sing? — Violent Femmes (există pe CD), 6. Unplugged — The Official Bootleg — Paul McCartney, 7. Zucchero — Zucchero, 8. Pop Life — Bananarama (sosit), 9. Black — Black, 10. Original Gangster — Ice-T. Acolo unde nu am certitudinea prezentei la noi a unui disc, n-am precizat. Tot pentru a-i ajuta pe D.J. iată și

Andy Bell de la Erasme pe pian...

lunii ale anului privind vânzările de discuri. Numele cu cel mai mare punctaj au fost: 1. Enigma, 2. Dr. Alban, 3. Vanilla Ice, 4. Londonbeat, 5. Roxette, 6. Torfrock, 7. C & C Music Factory, 8. K.L.F., 9. Snap, 10. Pet Shop Boys. Lista de succese în sfera L.P.-urilor (tot după 6 luni): 1. Serious Hits... Live! — Phil Collins, 2. Kuschelrock IV — Diversi interpreti, 3. The Soul Cages — Sting, 4. The Very Best Of Elton John — E. John, 5. Live — Westernhagen, 6. Innuendo — Queen, 7. Joyride

citeva culegeri estivale de utilizat, atît în discotecă cît și la posturile de radio independente: „Banana Jack” cu 32 de hit-uri (dublu L.P. sau dublu CD), „Sunshine Dance” (cu piese interpretate de Phil Collins, Kylie Minogue, Righiera, Silver Pozzoli, Nick Kamen ș.a.) „African worldbeat” (vedete ale muzicii de dans din Africa), „Feel The Reggae” (cu Bob Marley, Maxi Priest, UB 40, Inner Circle, Jimmy Cliff, ș.a.). ●

ANDREI EUGEN

DE REȚINUT CÎND S-AU NĂSCUT

Pentru a continua publicarea acestei rubrici și pentru a oferi o listă cit mai completă, îi rugăm pe cititorii noștri care dețin colecția revistei „Bravo” din perioada august-decembrie 1990 sau alte publicații care ne-ar putea ajuta, să ne trimită informații.

Completăm lista zilelor de naștere din luna iunie:

- 1 iunie: ALAN WILDER (DEPECHE MODE), 32 de ani; JASON DONOVAN, 23 de ani; LISA HARTMAN, 35 de ani; 2 iunie: STACY KEACH, 50 de ani; TONY HADLEY (SPANDAU BALLETT), 31 de ani; 3 iunie: TONY CURTIS, 66 de ani; THOMAS OHRNER, 26 de ani; 4 iunie: PARKER STEVENSON, 39 de ani; DEN HARROW, 29 de ani; 5 iunie: CHAD ALLEN, 17 ani; 6 iunie: ROBERT ENGLUND, 44 de ani; 7 iunie: PRINCE, 33 de ani; HERBERT HERRMAN, 50 de ani; 8 iunie: JURGEN VON DER LIPPE, 43 de ani; NICK RHODES (DURAN-DURAN), 29 de ani; BONNIE TYLER, 37 de ani; 9 iunie: JOHN LORD (DEE PURPLE-organist), 50 de ani; MICHAEL J. FOX, 30 de ani; 10 iunie: MAXI PRIEST, 33 de ani; ANDREW STEVENS, 36 de ani; MARK SHAW, (THEN JERICHO), 30 de ani; TIMOTHY VAN PATTEN, 32 de ani; 11 iunie: FRANK BEARD (ZZ TOP), 42 de ani; 12 iunie: ALLY SHEEDY, 29 de ani; KLAUS EBERHARTINGER (EAV), 41 de ani; 13 iunie:

- MALCOLM McDOWELL, 48 de ani; RICHARD THOMAS, 40 de ani; 14 iunie: STEFFI GRAF, 22 de ani; GIANNA NANNINI, 37 de ani; BOY GEORGE, 30 de ani; 15 iunie: DEMIS ROUSSOS, 45 de ani; 17 iunie: JAMES BROWN, 63 de ani; BARRY MANLOW, 45 de ani; DEAN MARTIN, 74 de ani; 18 iunie: ALISON MOYET, 30 de ani; 19 iunie: PAULA ABDUL, 28 de ani; 20 iunie: JOHN TAYLOR (DURAN-DURAN), 31 de ani; CYNDI LAUPER, 38 de ani; LIONEL RICHIE, 42 de ani; 21 iunie: JOHN PAUL YOUNG, 41 de ani; NILS LOFGREN, 40 de ani; 22 iunie: ALAN OSMOND (OSMONDS), 42 de ani; JIMMY SOMERVILLE, 30 de ani; MERYL STREEP, 42 de ani; 24 iunie: CURT SMITH (TEARS FOR FEARS), 30 de ani; GLENN MEDEIROS, 21 de ani; 25 iunie: GEORGE MICHEL, 28 de ani; 26 iunie: CHRIS ISAAK, 33 de ani; TERRI NUNN, 30 de ani; 27 iunie: ISABELLE ADJANI, 36 de ani; 30 iunie: YNGWIE J. MALMSTEEN, 28 de ani; 1 iulie: PHIL SOLEM (THE REMBRANDTS), 35 de ani; JOHN FARNHAM, 42 de ani; DAN AYKROYD, 39 de ani; DEBBIE HARRY, 44 de ani; DELANEY BRAMLETT (DELANEY & BONNIE), 52 de ani; DEBORAH HARRY (BLONDIE) 41 de ani; 2 iulie: CHERYL LADD, 40 de ani; 3 iulie: TOM CRUISE, 29 de ani; VINCE CLARKE (ERASURE), 30 de

- ani; „MISSISSIPPI” JOHN HURT 98 de ani; MIKE CORBY (BABYS, chitară ritmică), 36 de ani; 4 iulie: LOUIS ARMSTRONG, 91 de ani; ALAN WILSON (CANNED HEAT, chitară), 48 de ani; JEREMY SPENCER (FLEETWOOD MAC / ALBATROSS, chitară), 43 de ani; JOHN WAITE (BABYS, solist vocal și chitară bas), 36 de ani; 5 iulie: „ROBBIE” ROBERTSON (BAND, chitară), 47 de ani; 6 iulie: BILL HALEY, 64 de ani; DELLA REESE, 59 de ani; GENE CHANDLER, 54 de ani; R. K. ELSWIT (Dr. HOOK & THE MEDICINE SHOW, chitară), 46 de ani; 7 iulie: RINGO STARR, 51 de ani; JIM RODFORD (ARGENT, bas), 46 de ani; LARRY RHEINHARDT (IRON BUTTERFLY, chitară) 43 de ani; 8 iulie: LOUIS JORDAN, 83 de ani; JAIMOE JOHANSON (ALLMAN BROTHERS BAND, tobe), 47 de ani; 9 iulie: DONALD MCPHERSON (MAIN INGREDIENT), 50 de ani; 10 iulie: ARLO GUTHRIE, 44 de ani; DAVE SMALEY (RASPBERRIES / DYNAMITE, bas), 42 de ani; 11 iulie: BLIND LEMON JEFFERSON, 94 de ani; 12 iulie: SWAMP DOGG, 49 de ani; CHRISTINE McVIE (FLEETWOOD MAC, keyboard), 48 de ani; 13 iulie: ROGER McGUINN (BYRDS, chitară și solist vocal), 49 de ani; 14 iulie: WOODY GUTHRE, 79 de ani; 15 iulie: LINDA RONSTADT, 45 de ani.

SILA VĂDUVA

Repere din programul TV
5-12 iulie

VINERI 5 IULIE

Programul 1, ora 21.00, Festivalul Internațional de Muzică Ușoară „București '91”. Concursul de creație; ora 22.05 Recitaluri Gheorghe Hristov (Bulgaria), Dina Jacoby (Anglia), Mauro (Germania). Programul 2, ora 15.00, Turneul internațional de tenis Wimbledon '91; semifinalele de simplu masculin; ora 22.35 SUPER CHANNEL. Clipuri cu Happy Mondays, Cinderella, Alies.

SĂMBĂTA 6 IULIE

Programul 1, ora 13.40, Studioul muzicii ușoare, ora 16.00 Finala feminină a turneului internațional de tenis de la Wimbledon '91; ora 20.00, Festivalul Internațional de Muzică Ușoară „București '91”. Concursul „Regina frumuseții” și recitalurile: Günter Illi (Germania), Tramvai nr. 5 (Bulgaria), Gibson Brothers (Olanda), Greta Pope (S.U.A.), Grupul „Cromatic” (România). Programul 2, ora 18.05, Pop-Magazin, ora 21.15, LA SEPT — El Cabrero, ora 22.35, SUPER CHANNEL. Clipuri cu Sheena Easton, Two In A Room, Timbuk 3.

DUMINICA 7 IULIE

Programul 1, ora 16.00, Tenis — finala masculină Wimbledon '91, ora 20.00 Festivalul Internațional de Muzică Ușoară „București '91”. Gala festivalului. Concursul de interpretare. Recital Geff Harrison (Anglia). Duminică sportivă; Concursul de creație; Recital Al Bano și Romina Power. Programul 2, ora 14.15, Automobilism. Marele Premiu al Franței, ora 17.15, Varietăți francofone de la Montreal, ora 22.35, SUPER CHANNEL — clipuri cu Soft Cell, Elmer Food Beat, Gino Vannelli, Chesney Hawkes.

LUNI 8 IULIE

Programul 1, ora 14.20, WORLDNET USA, „America anului 1990”. „Noii emigranți”. Programul 2, ora 20.00, SUPER CHANNEL — Magazin turistic; Clipuri cu Andy Taylor, Johnny Panic, Bob Marley, Steve Miller, Cinderella, The Eurythmics, Rolling Stones; ora 22.35 SUPER CHANNEL — clipuri cu: The Silencers, Droad-Zepplin, Queen, The Godfathers.

MĂRTI 9 IULIE

Programul 2, ora 20.00, TV 5 EUROPE — Sacrée Soirée. Spectacol cu: Felix Gray, Didier Barbelivien, Richard Bohringer, Sara Mondiano, Roger Milla, Beatrice Saubin, Bernard Lavilliers, Elsa, Pierre Palmade, Pierre Bachelet, Gerard Jugnot, Seal, Milda Fernandez; ora 22.35, SUPER CHANNEL — clipuri cu: Gloria Estefan, Gino Vannelli, Rod Stewart, Stonefunkers.

MERCURI 10 IULIE

Programul 1, ora 10.20, SUPER CHANNEL — Program de clipuri, publicitate și informații. Programul 2, ora 19.55, SUPER CHANNEL. Blue Night — între lumea muzicii și cea a marelui lux. Cannes — jazz '89.

JOI, 11 IULIE

Programul 2, ora 22.35, SUPER CHANNEL. Clipuri cu: Queen, The Godfathers, Lindy Layton, Jane's Addiction.

ROMEO BRĂDEANU

Supliment editat de „Presă liberă” în asociere cu cotidianul societății „Curierul național”

Regia Imprimeriilor Naționale — Imprimeria „Coresi” București

ROCK '91

MIRCEA FLORIAN:

„AM FOST ȘI RĂMÎN UN ARTIST DE AVANGARDĂ!“

Concertul „Rock '91“ ne-a oferit prilejul de a revedea, de a reasculta numeroase formații rock românești și străine. Printre surprizele oferite de organizatorii festivalului a fost și apariția, alături de formația Phoenix, a lui Mircea Florian. După concert, Mircea Florian, a acordat, revistei noastre, un scurt interviu.

Rep: Cum vi s-a părut publicul?

M. F.: Extraordinar!

Rep: Ultimul concert al dumneavoastră, alături de Phoenix, a fost acum 14 ani. Este vreo diferență între publicul din această seară și cel de acum... 14 ani?

M. F.: Sigur că da. Așa cum muzica a evoluat, așa a evoluat și publicul. El este un eșantion dintr-o societate, o mini-societate, dacă vrei, cu legi proprii care-l ajută să se dezvolte. Pașii făcuți sunt evidenti. E la fel de tânăr și de... „fiară“. Niște „jivine“ care-mi sînt dragi, care vor să știe mai mult și care, ceea ce este foarte important, simt arta. Unii sînt mai recalcitranti. Asta-i sperie pe mulți, chiar și din rîndul nostru, al artiștilor. Unele „accidente“ ale comportării fac parte din comportamentul social al grupului și, într-o oarecare măsură, ele chiar trebuie să existe. Pe mine nu mă deranjează. Dacă ști cum să le vorbești, dacă ai ce să le spui, ei te ascultă și te urmează. Trebuie ca tu, cel de pe scenă, să ști s-o faci.

Rep: Să revenim la colaburarea dumneavoastră cu formația Phoenix...

M. F.: Da! Decl, ultimul concert a fost acum exact 14 ani. El a avut loc pe stadionul din Constanța. De fapt, am lucrat mult împreună, am colindat aproape toată țara în acest binom — Phoenix și Mircea Florian în deschidere. Și pentru ultima apariție a Phoenixilor a fost în această formulă, ei au ținut foarte mult ca și în această seară să fie la fel.

Rep: După destrămarea grupului — prin plecarea unor membrii ai ei — ce ați făcut?

M. F.: Deci o parte din componenții formației au plecat. Eu am rămas, încercînd să mai fac cîte ceva pentru publicul nostru. Ușor nu a fost, dar ceva lucruri importante, zic eu, am făcut. Am compus muzică de teatru, pentru vreo 30 de piese.

Am lucrat cu regizori cunoscuți ai scenei românești dintre care î-aș aminti pe: Dinu Cernescu, Mihai Măniuțiu și mai ales pe Cătălina Buzoianu. Am compus, de asemenea, muzică de film. Cu ajutorul acestor debușuri am avut tîrîa să rabd atîta vreme. Dar... acum 5 ani, nervii m-au lăsat și am plecat și eu.

Rep: După plecare, muzica a rămas una dintre preocupările dumneavoastră?

M. F.: Da, dar m-am ocupat și de alte domenii ale artei. În S.U.A. (cit am stat acolo), am făcut vreo 5 expoziții cu ceea ce se cheamă sound installation, care nu înseamnă altceva decît niște sculpturi sau imagini care cîntă, care și produc propria muzică. Expozițiile au fost organizate în mari muzee, cum ar fi: Greenwich Museum, Morris Museum, Franklin Furnace Gallery. Am susținut de asemenea concerte de muzică experimentală. În Germania, unde locuiesc în prezent, nu fac nimic altceva decît făceam înainte. Singurul lucru care s-a modificat este amploarea, rezonanța internațională a ceea ce fac. În țară, ecoul pe care-l aveau expozițiile mele,

muzica mea era destul de limitată poate și datorită restricțiilor care existau și care, de altfel, m-au și determinat să plec. Acum, ceea ce fac esie cunoscut, recunoscut și extrem de bine apreciat în lumea întreagă. Și în Germania am făcut o serie de expoziții. Chiar în urmă cu o săptămînă a avut loc vernisajul uneia, la unul din foarte importante muzee germane — Von Der Heydt Museum Wuppertal. În cadrul acestei expoziții participă oameni de talia lui Nam-Jun Paik, John Cage, Joseph Beuys. Sînt lucruri care mă incită și cu care mă mindesc. Scriu, în continuare, muzică de teatru și pentru diverse acțiuni de tipul happening-ului. Și bineînțeles cînt, nu atît de mult cît mi-aș dori, dar cînt. După cum vezi nici o schimbare fundamentală.

Rep: Stilul abordat în muzică rămîne cel de avangardă?

M. F.: Am fost și rămîn un artist de avangardă, nu numai în domeniul muzicii, pentru că eu nu fac, după cum ai observat, numai muzică. Și asta este important de știut. M-a pasionat întotdeauna arta ca

Mircea Florian

sinteză, interferențele dintre arta vizuală și muzică, dintre teatru și muzică sau dintre teatru, dans și muzică.

Rep: Ce înseamnă pentru dumneavoastră apariția pe scenă?

M. F.: Mult, foarte mult. De aceea nici nu pot renunța la a cînta. Apariția pe scenă îmi dă un echilibru, e o supapă de care am nevoie. Poezia cîntată și teatral interpretată e foarte importantă pentru mine. Prin ea pot spune lucruri pe care nu le pot exprima în celelalte forme ale artei pe care le practic. Eu, dacă vrei, sînt un profesor. Profit din plin de toate modalitățile artistice de exprimare. Am foarte multe a spune semenilor mei și atunci aleg cele mai variate forme.

Rep: Vă amintiți anii de debut?

M. F.: Aș numi debut primele spectacole în care am apărut fiind elev de liceu. Era deci, prin 1965—1966, în orașul Satu Mare. Spectacolele mai de amploare au fost cele organizate în București în cluburile studentești și mai ales cele de la Clubul „A“, căruiia îi port o amintire plăcută. Chiar am

(Continuare în pag. 4)

Din colecția de mesaje primite de Motu Pittis

● Peste aproximativ cît timp cîntă Iris? Rugăm răspundeți urgent. Mamele noastre sînt îngrijorate. Rog Iris! ● Aici Zeppi. Dacă nu dați Survolaj vă dau foc la scenă! De abia aștept! ● Mesaj pentru sunetiști: Lăsați-vă de meserie! (Florian) ● Ora 19.30. Dănuța, la „U“ Craiova campionatul? (Mihai) ● Dănuța mea te iubesc! Acum peste cel 400 de km. ce ne despart au devenit null! (Michel) ● Ora 20.00. Renaște oare ceea ce aștept Dănuța mea? P.S. Nu este nici o coincidență, căci cine îți mai spune Dănuța mea (Mihai) ● Doru se caută și nu se găsește de 14 ani. Speră să se regăsească miine ascultînd Phoenix ● Toți băleții cu ochii albaștri între 18—25 de ani sînt așteptați de urgență în stînga scenei (Surpriza) ● Metalul Brașovean există în zona corturilor în dreptul trambulinei cu apă. Pir. relații căutașine. Semn de recunoaștere tricolorul. Totul e bestial (Rocking) ● Dorim foarte mult să cînte Nicu Vladimir. La Woodstock a cîntat și Joan Batez nu?! Dacă nu este posibil dați-i o stație un microfon și o boxă și mergem să-l ascultăm undeva în spate ● Vă implor, acest anunț să fie difuzat la televizor! Este vorba de viață și... moarte! Mamă! Fiul tău dorit Dragoș din

Ploiești se află la concert la București. Fii liniștită!!! ● Salutați de la rockerii din Valea Jiului! Gabi Imoșanu cineva lingă cartarg te iubește! ● Dragă Florian vrem să știm că rockerii din Valea Jiului sîntem prezenți. Sîntem vreo 40, vă iubim pe toți și dacă voi cîntați „Imnul minerilor“, cîntăm și noi „Imnul golanilor“ ● Bilet scris cu furie: Iris, Laura și Bogdan să vină să mănince bătaie în stînga scenei cum te uiți spre ea (Cu nesfirșită stîmă și draci — L.) ● Ora 20.30. Nu uita Dănuța aici te așteaptă iubirea, chiar dacă... (Mihai) ● Anunț umanitar: Solicit juma de votcă. Alcolistul insetat Ciobi din Buzău ● Domnule Pittis spune-ți solistei vocale de la Secret că vreau să vorbesc cu ea. Eu sînt vărul ei. Spuneți să vină în cortul din spatele scenei ●

Anunțurile le-am reprodus exact așa cum au fost scrise. Sînt doar cîteva dintre cele peste 500 primite de prezentatorul spectacolului.

S-a pierdut B.I. seria D.K. nr. 339637, aparținîndu-i lui Burlacu Alexandru Ionuț din București. Poate fi ridicat de la redacția noastră ca și legitimația de servicii a lui Marian Rusu de la Gumoflex Jilava.

Mircea Banăciu, ieri și azi...

Desigur avizati au constatat că fotografia grupului suedez Europe n-a fost cea reală. Cind colecția de poze ajunge la citeva sute, se mai întâmplă să apară astfel de încurcături. Sperăm să avem înțelegerea fanilor Europe!

Completări, pe scurt, la litera E din „The International Encyclopedia Of Hard Rock & Heavy Metal” de Tony Jasper și Derek Oliver (1983).

EARTH AND FIRE (Olanda). Grup pop-rock format în 1968 de către Chris și Gerard Koerts. Au avut succes în perioada '70

— '72 cu piese ca „Storm And Thunder” și „Wild And Exciting”. Apoi au renunțat la hard-rock. Albume: Earth and Fire (1970), Song Of The Marching Children (1971), Atlantic (1973). Alte discuri au apărut pînă în 1981, nesemnificative din punctul de vedere al prezentului dicționar.

ELOY (Germania). Rock spațial, inspirat din pop-rock-ul britanic, 10 albume de mare succes, aparțin mai curînd familiei Pink Floyd decît celor prezenți în acest serial. Totuși ar fi fost nedrept să nu-i amintim. În Anglia n-au fost agreați multă vreme, discurile Eloy fiind editate de firma Heavy Metal Worldwide. Componența: Frank Bornemann, chitară, voce, Klaus Peter Matziol, chitară, voce, Hannes Arkona, chit. keyboards, Hannes Folberth, keyboards și Jim McGillivray tobe și percuție. De ascultat: Planets (1981), Time To Turn (1982) și Performance (1983).

F. FORBIDDEN. Grup format în 1985 la San Francisco. Componență: Russ Anderson (solist vocal), Tim Calvert (chitară), Craig Locicero (chitară), Matt Camacho (bas), Paul Bostaph (tobe). „Drak thrash metal” abordat de la primul L.P. cînd se numeau Forbidden Evil. Disc 1990 — Twisted Into Form.

FASTWAY. Fostul chitarist de la Motörhead, „Fast” Eddie Clark și ex-basistul de la UFO, Pete Way, au dat numele grupului în 1982, i-a urmărit neșansa. Way s-a apucat de un alt proiect chiar înaintea primei înregistrări cu Fastway. Era vorba de Waysted. Clark și bateristul Jerry Shirley (ex-Humble Pie) au recrutat un foarte tînăr vocalist, David King, dar aspectul și vocea erau, afirmau criticii, copia lui Robert Plant. Primul single, „Easy Living” și albumul ce le purta numele (1983) au prins în America dar nu și în Anglia. Al doilea L.P., „All Fired Up” a eșuat total în Marea Britanie, motiv pentru care s-au mutat în S.U.A. Au lansat o serie de albume de atunci, au contribuit la succesul coloanei sonore „Trick Or Treat” dar sînt și azi în căutarea unei poziții clare pe scena H.M. a lumii.

THE FIRM. Colaborarea vedetelor Jimmy Page și Paul Rodgers (fost solist vocal la Free) n-a durat mult dar a făcut vilvâ și un oarecare succes. Primul disc le poartă numele, al doilea și ultimul, „Mean Business”. N-au mai revenit împreună în studiouri.

FISHBONE. Grup de „fusion” total din Los Angeles. Rock, metal, thrash, hardcore, ska și reggae, toate la un loc. De vreo

Enuff Z'Nuff

Europe

5 ani surprind publicul prin concertele lor. Alături de Living Cour, 24 — 7 Spyz, Ministry și Goodflesh sînt de urmărit. Ascultați cele 2 discuri, „Fishbone” și „Truth And Soul” și așteptați-l pe cel nou care este anunțat de o vreme.

FLOTSAM AND JETSAM. A nu se confunda cu grupul, de mult defunct, australian. Sînt americani, vin din Arizona, au pierdut un component, pe basistul Jason Newstead, plecat la Metallica pentru a-l înlocui pe regretatul Cliff Burton. Newstead a figurat pe albumul de debut, „Doomsday For The Deceiver”. Multe schimbări în componență s-au produs înaintea următoarelor apariții discografice: „No Place For Disgrace” și „When The Storm Comes Down”. Acum caută un

contract avantajos cu o casă de discuri.

FANDANGO. Merită atenție dacă urmărim componența grupului american: Joe Lynn Turner (solist vocal și chitarist), Rick Blakemore, chitară, Larry Dawson, keyboards, Bob Danyls (bas), și Abe Speller (tobe). Trupa de radio, fără apariții scenice, rock melodios, cel mai reunit album, „Cadillac” din 1980.

FINCH (Australia). A mai existat un grup cu același nume în Germania. Peter McFarlane (tobe) și vocalistul Owen Ford au făcut echipă cu Mark Evans (plecat de la AC / DC) și au creat grupul Contraband. Album „Finch” în 1976.

A.P.

Muzica se fură

Și nouă, și dumneavoastră, ni se potrivește portretul robot al ascultătorului amator de „piraterii”. Pasiunii de a copia și în- doială, fanii ai unui grup mai presus de orice, de cîte ori n-am regretat că cumpărăm alt de mult apariția unui album de studio, că nu putem retrăi momentele culminante ale unui concert, că nu sînt decît opt titluri pe un disc, că un grup a dispărut fără urmă sau că n-am cunoscut niciodată anumite melodii inedite, moarte o dată cu dezmembrarea unei formații.

Pirateria răspunde aşadar așteptării permanente a amatorului. Profită de pasiunea oarbă a acestuia pentru tot ceea ce poartă eticheta-fetis și, uneori, de naivitatea lui. Pirateria este remediul împotriva tuturor obstacolelor. Fanul cumpără tot, chiar dacă e vorba de discuri identice, care diferă doar prin copertă. Pirateria este pasiunea contra frustrărilor. Și totuși, pirateria este ilegală! La atac!

POVESTEA NEBUNA A PIRATERIEI

Anul 1969 nu-și datorează unicitatea numai unui curent devenit celebru. 1969 este, în același timp, și anul primei piraterii cunoscute în domeniul rock-ului. Prima „victimă” se numea Bob Dylan. O piață paralelă se născuse și ea avea să se amplifice, să se diversifice, o dată cu evoluția tehnologiei. Și totuși, binecunoscutii poezici avizi după înregistrări „ilicite” s-ar putea să aibă unele neplăceri. Și acum, la drum, prin marea „saga” a pirateriei!

PIONIERII

Pe atunci rock-ul nu era nici măcar un embrion în pîntecele imens al muzicii contemporane. Secolul XX se freca la ochi și se pregătea să-și trăiască toate cataclismele. Trebuie precizat că pe vremea aceea performanțele muzicale se limitau la concerte rezervate unei elite. Pînă în ziua în care Mapleson, directorul Operei Metropolitan, a primit un cilindru înregistrat din partea lui Thomas Edison, geniul căruia i se datorează fonograful și alte citeva descoperiri, utilizate în mod obișnuit în zilele noastre. Ne aflăm în 1901. În următorii doi ani, Mapleson a avut ocazia să înregistreze o multime de concerte „live”. El a fost primul pirat! Departe de scenă, înarmat cu un aparat rudimentar (nici vorbă de Nyso XZT 3000) cu rază de acțiune limitată, reușește să înregistreze un număr important de piese originale, mărturii autentice pe care timpul le-a transformat în adevărate piese de muzeu, căci iată, aceste mostre sonore au fost date uitării.

Traducere și adaptare după EMMA POPA
(Va urma)

Santana

„Am fost și rămîn un artist de avangardă”

(Urmare din pag. 3)

fost să-l revăd. Aș mai aminti: Clubul „303”, al Politehnicii. Practic am cîntat în toate cluburile studențești. Această perioadă, să-i zicem, a cluburilor constituie un moment aparte în cariera mea. Dacă ar fi să întocmesc o biografie artistică n-aș omite acești ani. Am apărut, apoi în diferite alte spectacole și cenacurii. Anii '70 au fost foarte fertili. După aceea, au intervenit unele modificări. Interesele mele, legate desigur de muzică, s-au diversificat. De unde pînă atunci cîntasem mai mult singur, foarte rar cu un acompaniament orchestral sau cu 1-2 parteneri, am început să cînt în formație. La început, cu Phoenix, apoi în formații proprii: „Ceata de după”, ceterasi, cobzari și alți „mesteci” lăutari. „Florin în labirint” și ultima „Florin din Transilvania”.

Rep.: Vă reamintiți componența formației?
M. F.: Desigur. Numai că de-a lungul existenței sale formația și-a mai schimbat componența. Am s-o numesc însă pe cea de bază cu: Valentin Andronescu, care a fost și cel mai important membru al grupului. Dan Cimpoieru, Dietrich Krauser Horatiu Rad, Dan Istudor și Marius Vintilă. Formația, după cum se știe, s-a desființat. Fiecare component al trupei lucrează acum pe cont propriu și fac lucruri importante.

Rep.: Ce loc ocupă în viața dumneavoastră această formație?

M. F.: E o parte din mine. A fost o experiență extraordinară, unică.

Rep.: Ați relua această experiență?

M. F.: Nu, nu cred. M-as gândi la o eventuală continuare dar sub o altă formă. Schimbarea este un lucru de care eu nu mă pot lipsi. Doresc meru să fac altceva. Asta nu înseamnă că lucrurile pe care le-am făcut dispar. Ele rămîn în mine, sînt perene. Nu le pot reedita, nu merz ca poezii ne reînvierea unor evenimente.

Rep.: Aveți un băiat...

M. F.: Da. Are 9 ani.
Rep.: V-ar place să vă urmeze în carieră?
M. F.: Nu! Nimeni nu poate urma pe nimeni. Fiecare este unul. Dacă m-ar urma ar însemna să stric această regulă divină. S-ar strica echilibrul universal. Este interesat de ceea ce fac și în special de arta calculatului, dar cum va manipula el cantitatea de informații și sentimente ce înconjoară munca mea este treaba lui personală.

Rep.: Formații rock preferate...
M. F.: „Timburi Noi”, iar din cele ascultate în acest festival „Rock-91” mi-a plăcut extraordinar „Roata”. Sigur, mai sînt și alte formații bune, nu vreau să le numesc acum. Ori-cum, îmi place ce se întâmplă pe scena muzicală rock românească. În ceea ce privește formațiile din străinătate e dificil să numesc vreuna. Ascult multă muzică. Pentru o imagine exactă ar trebui să numesc toate formațiile pe care le ascult și sînt vreo 15. Unele îmi sînt foarte dragi, altele le ascult pentru a mă informa.

Rep.: Ce v-ați propus să faceți în timpul cit rămîniți în țară?

M. F.: Să-mi revăd prietenii Din păcate, o parte dintre ei sînt plecați, alungati de tot felul de... „drăci” care li s-au întîmplat. Mi-am mai propus să văd citeva spectacole de teatru și citeva expoziții.

Rep.: Există un proiect pentru un viitor concert în țară?

M. F.: Lucrurile care tin de aparițiile pe scenă sînt complicate. Organizarea unui spectacol presupune existența unei... mici întreprinderi care să funcționeze perfect. E necesară o adevărată echipă de organizare. Din păcate, aici, toate acestea se desfășoară încă cu o oarecare lentoare. Festivalul „Rock '91”, o chestie pozitivă, necesară și făcută cu profesionalism, demonstrează că se poate și aici face așa ceva. Încă unul, două, ca asta sau mă rog mai bune și or să înceapă străinii să vă caute.

Interviu realizat și consemnat de ORLANDA DELADI

răspundem dacă sintem în stare

Incep prin a vă anunța că din acest număr se naște o nouă rubrică cea intitulată „INTERMEDIUM PRIETENII”. Cei care vor dori să corespundă pe diverse teme, să alunge singurătatea, să schimbe idei, opinii despre muzică, sport, film, despre viață vor beneficia de un talon și de spațiu pentru fotografiile proprii. Deci pregătiți poze 6/4, clare (deocamdată alb-negru) și datele personale pe care le doriți publicate:

VALI LIȚA (Sinaia). Prompt ca întotdeauna. Procentele tale a. pop-rock 80 la sută, b. video-film 10 la sută, c. sport 10 la sută. „Sint o grămadă de ziare și reviste care abordează aceste teme”. Rubrica „P.R. & S intermediară” în care să se precizeze numele, vârsta, adresa, hobby-uri, alăturând și o poză, este gata să demareze îndată ce avem materialul necesar. Cei care au dorit să corespundă au văzut că le stă în dispoziție. O scurtă cronică a aparițiilor discografice din ultima vreme este încă o su-

Jimi Hendrix

gestie pe care o poți considera omologată. ● Aștept și alte idei!

FLORIAN CHIVOCI (Pitești). Scrisoarea a ajuns și nu te supăra pentru faptul că nu ti-ai auzit numele în cadrul emisiunii. Efectiv nu ne ajunge timpul (culmea, sint 6 ore!) pentru a răspunde la toată corespundența. Discul Holograf la care te referi, adică maxi-single-ul, apărut mai de mult. Si Iris IV. Dacă n-ai ajuns la

Andrei Partoș

Pitești. e bine să informăm Electreocordul dar voi, fanii, trebuie să insistati la magazinul de specialitate pentru a-i convinge pe cei care contractează discurile spre vânzare că au cum-părători siguri. Pentru moment, **Eddy Petrosel** este bolnav (fi dorim însănătoșire grabnică, nu-i așa?) dar grupul speră să poată onora o deplasare în Italia. Interviu cu Holograf vei citi poate la revenirea de acolo.

MONICA (Piatra Neamț). Numerele revistei pe care le mai am le-as trimite cu plăcere dacă mi-ai da adresa. Clasa-mentul emisiunilor muzicale este interesant, desi incomplet. Ontiunile tale îi pot stimula și pe alți ascultători la scris. Deci: 1. „Radiodiscoteca în blue-jeans (chiar dacă unii îi critică, eu îi consider foarte simpatici) 2. Studio Rock (Fl. S. Ursulescu e la înălțime. Doar știi cit de mult îți plăce muzica pe care o promo-

„Wicked Games”. Ciudad. dar Chris Isaak încă „n-a prins” la noi. Nu-i tirziu.

IONUT IONESCU (Craiova). Casete și discuri cu Depêche Mode în magazinele din București n-am văzut doar poate ar fi bine să încerci la un studio de înregistrări din orasul natal. Sigur vei găsi. E inutil să-mi scrii ce ai dori să apară în revista „Melos” dar te pot ajuta cu numerele lioșă din colecția ta P.R.&S.

MANUELA DONE (Buzău). Serialul tău favorit a revenit rapid și textele Beatles nu vor mai lipsi, sper.

MĂDALINA DAVID (Constanța). Clasamentele, mai puțin muzicale, sint extrem de amuzante și provoacă o avalanșă de opinii. Hai să vedem ce se va întâmpla după ce vor citi și alții aceste topuri. „MISS TOP”: 1. Mădălina Manole, 2. Anca Turcașiu, 3. Dina Barțer, 4. Carmen Rădulescu, 5. Oana Sirbu, 6. Elena Cirstea. „MISTER TOP”: 1. Ștefan Bănică jr., 2. Bogdan Bradu, 3. Aurelian Temişan, 4. Gabriel Cotabiță, 5. Adrian Enache, 6. Daniel Iordăchioaie. Celelalte topuri vor fi utile la sfârșitul anului. Zărnice melodii la Radio Constanța cu Mădălina? Nu mă mira! Fan-Club-ul este treaba strictă a voastră, a celor care o îndrăgiți.

MARIAN COTRAU (Salonta). Cei șase din fotografia publicată în nr. 21 nu sint The Rolling Stones! Nu-ți spun cine sint, pentru că mai aștept o săptămână. Într-adevăr, atunci a fost Richard Gere, cel cu barbă, dar ai ajuns puțin mai tirziu. **Harry Webb**, născut la 14 octombrie 1940 (Lucknow în India) este numele real al lui Cliff Richard.

ANTOCHI CIPRIAN, str. Dobrogeanu Gherea, bl. 5, sc. F, ap. 73, Roman, cod 5550, județul Neamț. La 14 ianuarie 1991 a luat ființă FAN-CLUB MĂDALINA MANOLE, cu o filială la Constanța! 300 de membri pînă azi. Adresa filialei (ne-ai luat o piatră de pe inimă cu știrea asta!): **EMILIA DAMIAN**, str. Gheorghe Asachi, nr. 10, Constanța, cod 8700 Pot certifica și faptul că aveți și ștampilă.

GEORGE IACOB (București). Răspuns aproape bun la „Fotoghicitoarea”, din nr. 21. Te aștept cu cele 12 puncte la cea din nr. 22!

ALINA BĂRCĂ (Brașov). Chestia cu reclama e adevărată! Nu prea facem, dar am sperat că nu va fi nevoie. Tira-juțul a crescut. Și numărul abonamentelor. Oricum, sugestia ta este de urmat. Textul cu Scorpions s-a publicat. Vor urma și cele ale pieselor Pet Shop Boys. Faptul că ești dispusă, și tu, să ne ajuti financiar, la o adică, ne mai liniștește și ne face să fim mai optimiști privind viitorul revistei.

IMPORTANT

Pină la 15 iulie se pot face abonamente! Mergeți cu un buchet de flori la Oficiile Postale, zimbăți frumos și amintiți-le Doamnelor de acolo că P.R. & S se AFLĂ la poziția 276. Cine nu oredă să întrebe la D.E.P.

RED.

Fan Club

GLORIA ESTEFAN
c/o Sony Music, Bleichstrasse
64-66 a, 6000 Frankfurt/Main

DEF LEPPARD FAN CLUB
Rock Squad, P.O. Box 001,
Larkfield, Maidstone, Kent Me
20 6XD MAREA BRITANIE

IRON MAIDEN FAN CLUB
c/o Smerch, P.O. Box 1 AP,
London England W1 L1P

WARRANT
Concerts West, 20th Floor,
11111 Santa Monica Blvd, Los
Angeles CA, 90025, S.U.A.

DEPECHE MODE
c/o Sonnet 121, Ledbury Road,
London W 11 2 AQ England
sau c/o Mute Records, 102
Savoyur Palace, London W
1, England

BEE GEES
P.O. Box 8179, Miami Beach,
Florida, 33139, S.U.A.

BORIS BECKER
Nusslocher Strasse 51, 6906
Leimen, Germania

ALANNAH MYLES
c/o Teldec Heusswg 25, 2000
Hamburg 20, Germania.

SCORPIONS
c/o Breeze Music, Hauptstrasse
33, 5024, Pulheim 3, Germania

POISON
P.O. Box 2003, Hollywood, CA,
90028, S.U.A.

MARIAH CAREY
c/o CBS, 51 West 52 Street,
New York, N.Y.m 10019,
S.U.A.

Intermediem prietenii

● **CLAPA PAUL** (str. Ștefan cel Mare, Bl. 158, sc. A, ap. 20, Vaslui, cod 6500, jud Vaslui); ● **BUCUR CĂTĂLINA** (str. Alea Zvoariștea nr. 3, Bl. A 42 sc. C, et. 3, ap. 40, sect. 6 București); Dorește să corespundă cu cei ce dețin casete video, postere, afișe, poze, date despre Tom Cruise; ● **DAN BUCHE** (str. Stejar nr. 41, bl. 09, sc. A, et. 1, ap. 8, Iași - 6600); „Îmi place foarte mult fotbalul și muzica italiană. Nu fumez și nu consum băuturi alcoolice. Îmi place tot ceea ce-i mai atrăgător și mai frumos. Sint o fire calmă, pot discuta cu oricine mai pe orice temă. Îmi place să țin la glume și vreau ca „adversarii” să fie de același nivel. Ce e mai grav e că m-am certat cu o prietenă din cauza fotbalului, fapt pentru care acum îmi pare rău și caut alta și n-o găesc.” Dorește să corespundă cu cei care dețin postere (pentru a face schimb) deoarece le colecționează. ● **DOBRI MARIANA-NICUȚA** (com. Munteni, jud Galați, cod 6317); Dorește să corespundă cu tineri între 16 și 20 de ani care-l îndrăgesc pe Michael Jackson; ● **ULIU CRISTINA** (str. Prahova nr. 92, bl. M 2, sc. 5, ap. 12, Turnu Severin, cod 1500 jud. Mehedinți); ● **MOGARA IANA IOANA** (cartier Gheorgheni, str. Gheorgheni - Constantin Brîncuși - nr. 171, bl. I, ap. 2, Cluj-Napoca, jud. Cluj, cod 3400,

tel. 95/15.35.31) și ● **BERETEANU ANDREEA** (cartier Gheorgheni, str. Gheorgheni - Constantin Brîncuși - nr. 171, bl. I, sc. 3, ap. 39, Cluj-Napoca, jud. Cluj, cod 3400, tel. 95/15.33.23) au înființat Fan-Club Silvia Dumitrescu. Fanii Silviei se pot adresa pentru a obține diferite date la adresele menționate: ● **COȘMELEAȚA DIANA** (str. Ecaterina Teodoroiu, bl. 6, sc. A, et. 3, ap. 7, Slatina, Jud. Olt, cod 0500, tel 944/16515). Este interesată să obțină fotografii și postere cu grupul New Kids On The Block. Are 15 ani și dorește să corespundă cu tineri de vîrsta ei din toată țara; ● **IANCU DANA** (Aleea Strieului nr. 3, bloc. 138, sc. C, ap. 35, Ploiești, cod. 2000, jud. Prahova); „Îmi place foarte mult muzica. Am aproape 16 ani. Sint o fire foarte, foarte melancolică și mai ales foarte, foarte romantică”. Este o mare admiratoare a grupului New Kids On The Block și dorește să corespundă cu băieți și fete, fani ai acestei formații sau care dețin postere cu grupul. Mai este interesată de Jonathan Knight sau de Sylvester Stallone; ● **ODAGIU LILIANA** (str. Teița nr. 8, bl. 66, sc. A, ap. 3, parter, sector 5, București). Dorește să obțină informații despre: New Kids On The Block, Big Fun, Bros.

O.D.

MULTIMEDIA

Ne informează că în ziua de 18 iulie, la ora 20.00, pe stadionul M.T.K. din Budapesta va avea loc Concertul Rod Stewart, iar în ziua de 22 august, pe Nép-Stadion se va desfășura, începînd cu ora 18.00 festivalul MONSTERS OF ROCK la care vor participa grupurile: A.C./D.C., METALLICA, MÖTLEY CRÜE, QUEENSRYCHE.
Amănunte în legătură cu aceste spectacole în numărul viitor. Pină atunci, vă putem informa că Agenția de turism MARA este în tratative în vederea realizării unor excursii la Budapesta cu ocazia festivalului din 22 august. Cei interesați să participe la festival sint rugați să ne comunice urgent.

LEGENDĂ ȘI ADEVĂR

Nat nu putea înțelege ce se întâmpla. Brian era un tip adorabil. Drăguț, plin de succes și romantic, iar amintirea unei nopți la hotelul Plaza când Epstein comandase 36 de cupe de înghețată doar pentru a-i face plăcere unui tânăr, pe care avea doar să îl îmbrățișeze la plecare, era încă vie. Se pare că singurele relații sexuale care îl incitau pe Brian erau cele dure și degradante cu bărbați care l-ar fi scupat, ar fi fost la fel de oportuni, precum ar fi fost dacă l-ar fi atins.

Prietenia între cei doi s-a adâncit foarte repede; în mare parte au primit interesele de afaceri. Nat era exact tipul de avocat de care Brian avea nevoie, „o versiune new-yorkeză” a lui David Jacobs. N-a durat mai mult de o săptămână de când Nat lucra cu Brian pentru a-și da seama că afacerile Beatles-ilor în Statele Unite era un fiasco. United States Internal Revenue Service, îngrijorată de milioanele de

dolari care urmau să iasă din țară după turneul american, a înghețat un milion de dolari. Până când nu se stabilesca legalitatea plăților în exterior și nu se sortau cei îndreptățiți să primească bani, s-a stopat orice plată. Această hotărâre i-a pus pe băieți și pe Brian în stupida situație de a-și plăti din buzunar cheltuielile cu turneul din S.U.A. Costurile fuseseră imense, mult peste ce își imaginaseră ei, și aveau nevoie urgent de 500 000 \$ cash.

Și mai rău era că problema cu Nick Byrne și schema de folosire a drepturilor de autor de către Seltaeb era și ea un fiasco. Brian a propus renegocierea procentajului, ceea ce Byrne a acceptat cu mare greutate. Partea firmei NEMS urcase la 46 procente, dar chiar și în aceste condiții Beatles-li pierdeau o avere, care de altfel le-r fi revenit lor. Mai apoi s-a întâmplat un lucru ciudat. Birourile NEMS din Londra au început să acorde direct licențe de producere a discurilor unor manufactureri americani și să încaseze ele însele banii. Nu a durat mult și citeva companii americane dețineau contracte duble, așa că au început procesele. Brian a renunțat la Byrne și a apelat la primul lor consilier american, Walter Hofer.

Într-o zi, Nat, aflat cu treburi la Curtea Supremă de Justiție din New York, a aflat că Brian și NEMS urmau să-i plătească 5 milioane daune lui Byrne pentru că nu se prezentaseră la procesul deschis de acesta împotriva lor. Pentru a complica și mai mult lucrurile, Byrne fusese dat în judecată de propriii săi parteneri pentru fraudă în dauna companiei de 150 000 \$.

Brian l-a cerut lui Nat să plătească cele 5 milioane, dar Nat l-a sfătuit să-și angajeze un avocat de renume și să termine definitiv disputa cu Seltaeb și i l-a recomandat pe Louis Nizer. Deși Nizer publicase de curând o carte, care se vinduse extrem de bine, despre experiența sa în avocatură și era cel puțin la fel de bine cunoscut în S.U.A. ca David Jacobs la Londra, Brian nu auzise de el. Nat a reușit să stabilească o întâlnire, chiar înainte ca Brian să părăsească America. De îndată ce Nat și Brian au fost introduși în impresionant de marele birou al lui Nizer, Nat a început să adulmece iminența unor necazuri. Nizer era mic de statură și pentru a părea mai înalt clienților săi construise o platformă în spatele biroului de lucru. Erau șanse ca această întâlnire să fie o ciocnire de puternice personalități. Primul lucru pe care l-a întrebat Brian a fost dacă Nizer îi citise cartea, referindu-se la „Cellarulul of Noise”. „Ați citit cartea mea?”, a fost întrebat și mai infatuit Nizer. În fine, Nizer a acceptat să se ocupe de caz. Când Brian l-a întrebat care este suma pe care o cere, Nizer a spus: „50 000 onorariu inițial”. Fără să clipească Brian și-a scos din buzunar carnetul de cecuri, a rupt o filă și a început să o completeze.

„Știi, domnule Nizer, plătesc cele 50 000 din propriu-mi buzunar. Afacerea Seltaeb a fost greșala mea și nu mai vreau ca de acum încolo Beatles-ii să-mi plătească greșelile”.

Doi ani i-au trebuit lui Nizer să destrame pinza inclicată țesută în jurul Seltaeb-ului și să anuleze acțiunea juridică împotriva firmei NEMS. În vara lui 1978 i s-au plătit lui Nicky Byrne doar 10 000 \$. Beatles au început colaborarea cu o altă firmă,

Maximus Enterprises, la care dețineau 90 la sută din încasări. Era totuși prea târziu, 100 de milioane de dolari li se scurseseră printre degete.

Cei patru s-au întors la Londra extenuați psihic și emoțional, nedorindu-și decât să se odihnească, dar nu aveau la dispoziție decât 18 zile până la turneul de 5 săptămâni prin Marea Britanie. În cele două săptămâni de așa-zis repaus erau așteptați la studiourile EMI de pe Abbey Road pentru a înregistra al patrulea LP. Brian și compania de discuri erau de acord cu faptul că trebuia să existe un nou album în magazinele de discuri în perioada premermătoare Crăciunului. Imediat după turneul britanic, grupului i s-a propus un contract de trei săptămâni de concerte de Crăciun la Hammersmith Odeon, până la 16 ianuarie. Peste 100 000 de bilete fuseseră vindute cu două luni în avans. Mai aveau doar două săptămâni până să înceapă lucrul la un nou film pentru United Artists și Walter Shenson.

Beatles-ii erau dezamăgiți că Brian nu le permitea să apară în spectacolul organizat pentru regină (Royal Command Performance), spre disperaarea lui Bernard Delfont. În septembrie 1964, acesta din urmă i-a scris lui Brian, rugându-l să-și reconsidere decizia, amintindu-i că de entuziasmat fusese când i se făcuse prima dată această propunere. Neprimind nici un răspuns de la Brian, Delfont l-a scris din nou, amenințând să anunțe presa că regina făcuse deja o invitație formației încercând să-i convingă să accepte să apară. Brian s-a menținut pe poziție. I-a răspuns lui Delfont că nu vedea nici un avantaj pentru băieți în „a se repeta”, indiferent de evenimentul deosebit.

GABRIELA ȘEICARU (va urma)

ALL TOGETHER NOW

One, two, three, four
Can I have a little more?
Five, six, seven, eight, nine, ten
I love you.
A. B. C. D.
Can I bring my friend to tea?
E, F, G, H, I, J,
I love you
Bom Bom Bom Bom-pa Bom
Sail the ship, Bom-pa Bom
Chop the tree, Bom-pa Bom
Skip the rope, Bom-pa Bom
Look at me.
All together, now.

La un „pahar de vorbă” cu LEMMY KILMISTER

Încercați să vă imaginați un reporter și un fotograf stând în fața unei uși și întrebându-se de ce nu reacționează nimeni la clinchetul soneriei. Într-un târziu, cei doi renunță și se pregătesc să cutreieze strada, probabil că-l vor întâlni totuși pe Lemmy (căci, ei da, el era cel căutat), întorcându-se acasă. Iar aici merită să adăugăm că boss-ul grupului Motörhead nu conduce mașina, deci posibilitatea de a-l întâlni pe trotuar este mult mai mare. Și iată-l traversând strada! „Vă aștept de o oră! este prima sa replică. Am observat c-ați sunat la o altă ușă, dar am crezut că, probabil aveți treabă acolo. Cine v-a dat adresa? Casa de discuri, nu-i așa? Păi sigur, nici măcar o adresă corectă nu sînt în stare să dea!” Cam așa își face personajul nostru apariția sau mai bine zis, intrarea triumfală în scenă. El și acum, pentru că numărul personajelor a evoluat de la doi la trei, să ne continuăm povestirea.

După citeva luni petrecute în studiouri pentru înregistrarea noului lor LP, intitulat „1916”, Lemmy & CO au ajuns al formidabila concluzie că o pauză ar fi tocmai necesară și oportună... Și, deoarece albumul lor a fost imprimat în Los Angeles, „The boss” s-a gândit că n-ar fi rău să mai zăbovească puțin aici, mai ales după cei patruzeci și patru de ani petrecuți în ploioasa Anglie. Zis și făcut. Iar apartamentul său a fost găsit tocmai în apropierea unui bar care este o mai veche preferință a lui Lemmy și unde, prin urmare își invită în seara aceasta musafirii.

Localul se numește „Rainbow”, iar taxa de intrare este de cinci dolari, sumă de care eroul nostru este scutit, el fiind recunoscut de cele trei gorile postate la intrare, ca fiind un oaspete de vază. Unul dintre ei chiar îl și numește cu încântare: „Lemmy Motörhead”!

Așadar, după ce intră fără nici-o problemă, cei trei se în-

dreapță direct spre tejghea, unde Kilmister cere un Jack Daniels și o Cola, remarcând: „Aici băuturile sînt de două ori mai mari și cam cu o jumătate de preț mai ieftine decât în Anglia. Și berea e mai gustoasă aici”. Afînd apoi că oaspeții vor să plătească consumația, dă repede pe git paharul și mai cere un Jack Daniels. Barmanul îi răspunde docil și cu un anumit automatism: „Desigur, Lemmy”. Iată deci că, într-adevăr eroul nostru este un binecunoscut al casei...

Pe parcursul discuției ce urmează, el își amintește de prima sa descindere la acest bar. „L-am văzut atunci pe unul din tehnicienii de la Led Zepellin distrîndu-se cu o grupie, sub

una din mese. Altă dată am fost aici cu Phil Taylor. S-a amețit atît de rău, încît a început să danseze pe masă. A apărut apoi și Ozzy, împreună cu Bon Jovi și, după ce s-au salutat, Phil l-a întrebat pe Ozzy, dacă Jovi nu este cumva unul din tehnicienii săi, neștiind că-l avea în față tocmai pe cel care, pe atunci era considerat „Number one”. S-a urcat apoi din nou pe masă și a continuat să danseze pînă cînd a căzut. Nu știu dacă Jon Bon Jovi s-a simțit tocmai bine...” El și după această poveste nu lipsită de haz, seara continuă, cu jocuri electronice, întâlniri cu diverși prieteni cum ar fi de exemplu Stephen Pearcy de la Ratt și multă, multă băutură. Iar petrecerea se mută

apoi în apartamentul lui Lemmy, deci iată că, în sfîrșit am ajuns și în „birlogul” bătrînilor leu. Pe pereți — trei chitarii Gibson dar, culmea, nici una dintre ele nu este un bass. Nu lipsesc nici steaguri de pe vremea celui de al treilea Reich, iar pe o etajeră stau una peste alta grămezi de cărți de istorie despre cel de-al doilea război mondial. Într-un colț al camerei poți observa un teanc de casete cu Chuck Berry. Gazda se face comodă, debarasîndu-se de cizmele și jacheta sa de care nu se desparte foarte des. De altfel, chiar Ozzy povestea o dată că, atunci cînd Lemmy pleacă în vreun turneu, ceea ce-și ia întotdeauna cu el sînt cizmele, jacheta, două T-shirt-uri, două perechi de pantaloni și, desigur, un teanc de cărți. În rest... e un tip foarte glumeț și sarcastic...

Dar conversația se înfiripă din nou, începînd cu povești despre participarea sa la CMJ Metal Marathon Convention în New York, unde Kilmister a fost unul dintre cei mai impor-

tanți vorbitori. Discuția este întreruptă de soneria telefonului. Cine să fie? E Ozzy! Întreabă dacă nu are nimeni chef să bea ceva cu el. Se pare că în seara aceasta nu, Lemmy nu-și poate lăsa invitații de izbeliște.

Puțin mai târziu se audiază ultima realizare Motörhead, „1916”. Berea curge din belșug sau mai precis din frigiderul, mereu plin al casei. Piesa care dă titlu albumului îi aparține, în exclusivitate „boss-ului”. Este o poezie acompaniată doar de orgă și cello. Ceea ce l-a inspirat (pe Lemmy) a fost un documentar despre primul război mondial. Un om povestea istorioara unei bătălii în care prietenul său a fost ucis chiar sub privirile îngrozite ale acestuia. „Știu că această întimplare l-a influențat acestuia om toată viața, afirmă Lemmy, și că rana din sufletul lui nu s-a vindecat nici pînă în ziua de astăzi, deși a trecut atîta vreme. Cînd ascuți acest cîntec trebuie să simți durerea, trebuie să simți suferința acestui om”. „1916” este o siguranță cel mai bun cîntec din cariera lui. Celelalte piese de pe LP urmează una după alta, așa încît nu ai nici măcar timp să respiri. „Going to Brazil” amintește de Chuck Berry, iar „Angel City”, face aluzie la Los Angeles, este un cîntec de care, probabil localnicii vor fi foarte mîndri și mulți se vor recunoaște în el. „Ei vor crede că m-am gândit la cineva anume, ceea ce însă nu este adevărat” ține să mai precizeze autorul.

Discutînd despre fiecare piesă în parte, iată că se face târziu. Oaspeții își iau la revedere cu satisfacția celui, care și-a îndeplinit datoria și cu regretul că trebuie să părăsească o gazdă atît de agreabilă cum este Lemmy Kilmister. Încheie și eu acest articol, cu speranța că voi trăi și eu cîndva această aventură pe viu. Acum e târziu, aproape că se crapă de ziua și, urmînd exemplul oaspeților maestrului mă voi retrage, reținînd ultima frază de despărțire a lui Lemmy, atunci cînd s-a făcut o remarcă asupra orei înaintate: „This is fucking rock'n roll”.

A consemnat, comentat și s-a mirat, sper, împreună cu dumneavoastră, DIANA SINGER

fotbal și muzică

Alte opinii

Fotbal și muzică de mare atracție, sîmbătă seara, pe „Ghencea”, într-un spectacol în jurul căruia s-au adunat, la chemarea unui nobil sentiment de solidaritate, aproape trei sferturi din ovalul stadionului stelist. Fotbal între naționalele cîntăreților italieni și români, la care cei ce și-au deschis cu generozitate inimile și... pungile pentru copiii nefericiți ai țării, au fost recompensați din plin de interpreți de înaltă clasă ai cîntecului și, de ce să n-o spunem?, ai îndrăgîtilui joc cu balonul rotund. Timp de trei ore, tribunele au fremătat fie pe parcursul partidei de fotbal, în care mai demult (zece ani) constituita și umblata (peste 250 de meciuri) echipă a reprezentanților canfonetei, cu Gianni Morandi, Eros Ramazzotti, Enrico Ruggeri, Andrea Mingardi, Luca Barbarossa (ce mai „punta” adăugînd patru goluri palmaresului său!) a învins cu 5-3 pe proaspăt formată trupă românească, avînd în prim-plan pe Aurelian Teșișan (real talent și în... poartă, nu numai pe scenă), Dan Spătaru, Alin Cibian, Ducu Bertzi, Victor Socaciu etc.

● După spusele prezentatorilor Monica și George Ivașcu, copiii handicapați din România — beneficiarii fondurilor strînse cu acest prilej — au înregistrat, în cont, o sumă de circa 650.000 lei. ● „Dirijorul” squadrei azzura, vestitul cîntăreț Gianni Morandi, și-a condus — în dimineața zilei de disputare a meciului — echipa la o școală de copii handicapați din Capitală, unde (italienii) au dat și un micro-recital. Muzical, nu fotbalistic. „Antrenamentul” era cît p-aci să se prelungească și pe aleile Palatului Cotroceni, unde echipa italiană a fost întîmpinată de însuși președintele României, domnul Ion Iliescu... Numai faptul că lui Gianni Morandi i-a lipsit, la momentul oportun, nu mîngea, ci... chitara, l-a împiedicat pe președintele țării să asculte, pe viu, canfoneta pe care italianul vroia să i-o dedice. Așa că totul s-a redus la două discursuri (ținute de capelanul din Cotroceni și cavalerul trubadur din Cetatea Eternă... ● În autocarul care i-a purtat prin București, italienii au avut un ghid în vervă, cu ochi de șoim (căruia nu i-a scăpat — era și greu de altfel — nici modelul acesta mai deosebit al soselelor din Capitală) și plin de fantezie: Enrico Ruggeri. În fața Casei Poporului, limbul italian a rămas (în mărmarit, remarcînd arhitectura asemănătoare construcțiilor vestice, dar degajînd aceeași răceală ca orice construcție-mamut rusească. ● Înaintea meciului, în vestiare, atmosfere diferite: în cel al gazdelor emoții mai dihai ca cele de debut pe scenă, cu toată teoria fotbalului pe care o „implementa” profesorul Angelo Niculescu elevilor săi de circumstanță. Dincolo, la oaspeți, domnea o bună dispoziție generală. Ici, colo, se mai auzeau unele sfaturi venite pe fondul glumelor și al nelipsitelor exerciții de încălzire. ● Meciul, condus la centru de Nicolae Băinea — de care pînă și Morandi și-a amintit că l-a eliminat din teren pe Maradona — a fost presărat cu faze spectaculoase: mai o „chiflă” de-a jucătorilor noștri, mai un gol de-al italienilor, mai un comentariu plin de umor al lui Cristian Topescu sau altul detat în ale fotbalului, susținut de Ioan Chirilă, mai un alt gol de-al italienilor (sau, poate, mai bine spus de-al italianului Luca Barbarossa, care zburda pe teren cu aceeași ușurință cu care cînta pe scenă)... În fine, după vreo 80 minute de joc, în care spectatorii au aplaudat cursele lui Eros Ramazzotti, Liviu Dinu și Aurel Moga, jocul constructiv al lui Dan Spătaru, Leluț Vasilescu, Gianni Morandi, Ducu Bertzi, Puppò, Enrico Ruggeri, Ioan Pascu (Maradonel, cum îi spunea Cristian Topescu), Andrea Mingardi și Alin Cibian, apărarea „beton” practică de fotbalistii români Victor Socaciu, Cristian Popescu și Florin Ionescu, față de cea „șvaiter” a italienilor, precum și evoluțiile celorlalți cîntăreți (pentru că numărul schimbărilor a fost lăsat la voia antrenorilor, și cum terenul, de la poarta noastră la cea italiană era mult mai mare decît cel de la poarta italienilor la a goalkeeper-ului român, Aurelian Teșișan — considerat ca fiind, după Victor Socaciu, cel mai în formă jucător român — este explicabil numărul mai mare de înlocuiri făcînd de antrenorul echipei noastre decît cel al oaspeților). ● Scorul defavorabil (3-5) cu care s-a încheiat meciul, cu toate că n-a fost direct proporțional cu media de vîrstă și de greutate a echipelor din teren (asă, totuși, să se întrevadă unele speranțe pentru echipa română în meciul revanșă care se va disputa la Bologna, probabil în această toamnă. ● Deși organizatorii și-au dat tot interesul pentru ca spectacolul să albă „vînt din pupa”, ar fi de obiectat că pauza între meci și concert a fost prea mare (35 minute), timp în care mulți dintre spectatori au renunțat chiar la plăcerea de a-l asculta cîntînd pe artiști. De asemenea, nu puțini au fost spectatorii care s-au plîns că nu și-au putut ocupa locurile conform cu cele înscrise în invitații. Printre ei, se pare, și ambasadorul Italiei, care găsindu-și locurile ocupate, s-a văzut nevoit să facă drumul întors de la Stadionul Ghencea... ● Concertul susținut, după meci, de reprezentanții celor două echipe, s-a ridicat la un nivel foarte bun. Chiar fără o aparatură de talia celei folosite de italieni în concertele din țara lor, aceștia au rămas impresionați de publicul român, declarînd că rareori se întîmplă să ai asemenea auditoriu. Pentru că, într-adevăr, spectatorii prezenți au fost formidabili, mare parte din reușita spectacolului datorîndu-li-se și lor. ● Și dacă, atunci cînd s-a apropiat de microfon Gianni Morandi, strigătele de bucurie au ajuns pînă la cer, Eros Ramazzotti, vedeta incontestabilă a artiștilor din Peninsula Italică, s-a bucurat de un asemenea succes (nesperat, după cîte se spunea), încît a promis că se va reîntoarce cît de curînd, în România.

LIVIU BREBEANU

Un premiu special pentru cine-i numește pe cei 30 din fotografie

Eros Ramazzotti preferă garoafele

Demonstrație (neautorizată)... pe gazon

Zona sponsorilor

Aurelian Teșișan se pregătește să arunce mînușă...

Au venit italienii... miinile sus!